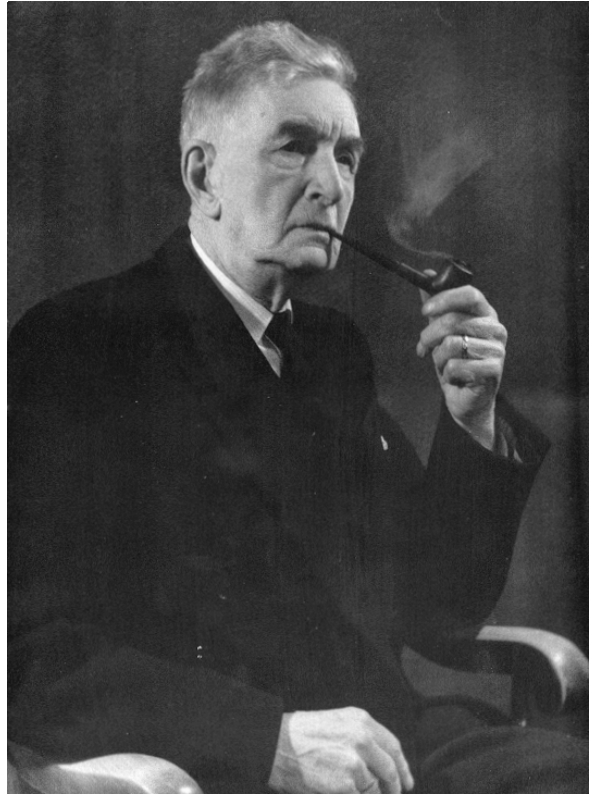


Falkbergetmesse

Ratvolden, 23. august 2009



I Inngang

Inngangssalme S97 041 *Himlen blåner for vårt øye*

T: Einar Skjæraasen 1965, M: Folketone fra Hodalen

*Himlen blåner for vårt øye, jorden grønnes for vår fot.
Bekken risler for vår tørste, korn og blomst og tre slår rot.
Fuglen spiler sine vinger, barnet pludrer med sin mor.
Lovet være Han som skapte drømmen og det første ord.*

*Vinden har sin sti å vandre, bølgen har sin vei å gå,
vår og sommer, høst og vinter skifter i det minste strå,
gledens tid og sorgens time har sin bolig i hvert sinn.
Lovet være Han som åpnet første le og siste grind.*

*Lyset stiger, lyset faller over alle dunkle fjell.
Morgensol og aftenstjerne viser dag og varsler kveld.
Hjertet har sin lengsels høyde, hånden har sin gjernings fred.
Lovet være Han som er og ånder over tid og sted.*

Inngangsord

Kyrie



M: Ky-ri - e e - le - i - son, Gud Fa - der mis - kun - ne deg.



Kris - te e - le - i - son, Her - re Krist mis - kun - ne deg.



Ky - ri - e e - le - i - son, Hel - lig Ånd, mis - kun - ne deg.

Gloria med *Bergmannssalme*



L: Æ - re væ - re Gud i det høy - e - ste!



M: Og fred på jor - den blant men - nes - ker som har Guds vel - be - hag!

Her følger *Bergmannssalme*

T: Johan Falkberget, M: Sparre Olsen



Ved vin - dens hjul vi lo - ve Gud at han ei oss for - me - ne sin



klip - pes gyl - d - ne ste - ne vi tok av ber - gets lei - e ut.

*For på ditt eget allmaktsord den sten vårt hjerte trøste,
når vi vår vognkarm høste, ei sten, men brød på ringe bord.*

*Å, da forsvinner angst, gråt som dugg fra tørre enge,
vår sjel alene trenge Guds lysestav og vise råd.*

*Her vi, som trell med vogn og stut, i Zions ørken stride.
Ved karmen håpet ride, det trøstefulle sendebud.*

II Ordet

Tekstlesning: Salme 40:2-6 leses i veksellesning

*A: Han la i min munn en ny sang,
en lovsang for vår Gud.*

L: Jeg ventet og håpet på Herren,
han bøyde seg til meg og hørte mitt rop.

M: *Han drog meg opp av fordervelsens grav,
opp av den dype gjørmene.*

L: Han satte mine føtter på fjell
og lot meg gå med faste skritt.

M: *Han la i min munn en ny sang,
en lovsang for vår Gud.*

L: Mange skal se det og frykte
og sette sin lit til Herren.

M: *Salig er den mann som stoler på Herren
og ikke holder seg til de stolte,
til dem som faller fra i løgn.*

L: Herre, min Gud, mange under har du gjort,
og mange tanker har du til vårt beste;
ingen kan måle seg med deg.

M: *Vil jeg tale og fortelle om dem,
er de så mange at de ikke kan telles.*

A: *Han la i min munn en ny sang,
en lovsang for vår Gud.*

Salme før prekenen NoS 268 *Herre Gud, ditt dyre navn og ære*

T: Petter Dass 1698, M: Folketone fra Oppdal

*Herre Gud, ditt dyre navn og ære
over verden høyt i akt skal være,
og alle sjele, de trette træle, alt som har mæle,
de skal fortelle din ære.*

*Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var døde.
Om slekter svimler - blant stjernestimler i høye himler
utallig vrimler Guds grøde.*

*Høye hall og dype dal skal vike,
jord og himmel falle skal tillike,
hvert fjell, hver tinde skal brått forsvinne, men opp skal rinne,
som solen skinne, Guds rike!*

Preken over dagens evangelietekst fra Lukas 18:9-14

«Fariseeren, tolleren og Kiempen.»

– Refleksjoner i skjæringspunktet mellom Lukas 18 og Nattens brød –

Trosbekjennelse

L: La oss bekjenne vår hellige tro.

A: *Jeg tror på Gud Fader, den allmektige,
himmelens og jordens skaper.*

*Jeg tror på Jesus Kristus,
Guds enbårne Sønn, vår Herre,
som ble unnfanget ved Den Hellige Ånd,
født av jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus,
korsfestet, død og begravet,
før ned til dødsriket,
sto opp fra de døde tredje dag,
før opp til himmelen,
sitter ved Guds, den allmektige Faders høyre hånd,
skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.*

*Jeg tror på Den Hellige Ånd,
én hellig, allmenn kirke,
de helliges samfunn,
syndenes forlatelse,
legemets oppstandelse og det evige liv.
Amen.*

Salme etter prekenen NoS 698 *Å leva, det er å elska*

T: Anders Vassbotn 1893, M: Per Steenberg

*Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.*

*Å leva, det er i livet å finna det største verd;
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.*

*Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.*

III Bønnen

Kunngjøringer etterfulgt av Takkeoffer

Synsbekjennelse

L: Ydmyge Dig til Korset ned
och beed i Anger der!
Det gjælder nu Din Salighed
Nu er Din Frelser her
med Naadens Wiin och Brød

A: *Før Bierg och Hafv bleft til.
Han saae
wor dybe Synde nøed.*

L: Skynd Dig, flux Natten
falder paa!

(Johan Falkberget: Salme (*Nattens brød*))

L: Gud er trofast og rettferdig;
han tilgir oss syndene og rensar oss for all urett. (1 Joh 1:9)

Forbønn

L: La oss fortsatt være vendt til Gud i bønn.
Liturgen leder menigheten i bønn.

Herrens bønn

L: La oss sammen be Herrens bønn.

A: *Fader vår, du som er i himmelen!
La ditt navn holdes hellig.
La ditt rike komme.
La din vilje skje på jorden som i himmelen.*

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Forlat oss vår skyld, som vi òg forlater våre skyldnere.

Led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde.

For riket er ditt, og makten og æren i evighet.

Amen.

IV Utgang

Slutningssalme NoS 529 Om alle mine lemmer

T: Petter Dass 1704/Morten Eskesen 1881, M: Sigvald Tveit 1982

*Om alle mine lemmer var fylt av bare sang,
om de så høyt istemmer at det i skyen klang,
og sang jeg dag og natt,
jeg kunne ei gjengjelde med takk Guds rikes skatt.*

*Jeg vil min pris frembære, o store Gud, til deg!
Deg være lov og ære fordi du kalte meg
og talte meg blant dem
som ved din store nåde hos deg har fått sitt hjem.*

Du har blant oss din kirke grunnfestet, Herre kjær.

Alt godt du ville virke i menigheten her.

La her oss i ditt hus

i troskap mot deg vandre og følge Ordets lys!

La livets kilde flyte, så ingen stanser den!

La folkeslag seg fryde mens tider farer hen!

La lykkes Jesu navn,

så vi vår vei kan finne inn i din faderfavn.

Vår sang skal deg opphøye, o Gud, som alt formår,

du ser oss med ditt øye hvor vi i verden går.

*Når vi har endt vår gang,
skal nye røster heves og synge Sions sang!*

Velsignelsen

L: Og Herren selv var nær
og signet sten og jord, –
og opp sto
lyng
og måså
hegg og bjørk
og ener –

Og sønnavinden sang i sol
innover fjell og li
vårens første morgensang.

(Johan Falkberget: Den første sang på fjellet (*Vers fra Rugelsjøen og andre dikt*))

L: Ta imot Herrens velsignelse.

Menigheten reiser seg og tar imot velsignelsen.

Postludium



DEN NORSKE KIRKE

Glåmos menighet